

שער הנגב - ערב שבת, י"ח באלול תשע"ח, 8 בספטמבר 2017
שלום לחברות ולחברים,

היום הראשון האחרון

בואכה שחרו של יום ראשון, התקבצו בני שכבת יב' בחצר בית החינוך והכניסו בו צבע (כחול, כצבע הבניין שלהם) לקראת פתיחת שנת הלימודים תשע"ח. חמ"ל פתיחת השנה בשער הנגב ציין בסיפוק שרוח הנעורים לא עברה את גבול הטעם הטוב, כך שההתכנסות לבנת המראה של 1,400 התלמידים והמורים באמפיתיאטרון המוצל התקיימה באווירה נפלאה.

ראש המועצה, מנהל בית הספר, מזכיר התנועה הקיבוצית היו מתאבנים לברכת בנות יב' לחמש השכבות הצעירות מהן: את שכבת ז' הן הרגיעו "השד אינו נורא ואפילו נחמד. הואים? כולנו פה שרדנו את זה!". גם את החיתניקים "הרגיעו": "אל תעופו על עצמכם, הדרך עוד ארוכה". לט' אמרו: "אתם הגדולים ואתם צריכים לתת דוגמא". לשכבת י': "אתם עדיין פטורים מבגרויות ובכל זאת ממליצים לכם להשקיע ולא לשכוח ליהנות בדרך". ליוז אלפים, שבאים אחריהם: "וואי, וואי, איזו שנה מצפה לכם...תתרגשו מצו ראשון, תיכשלו פעמיים בטסט ואז תעברו, תתאהבו כמה פעמים אבל...גם תזיעו בבגרויות, תבלו עד השעות הקטנות של הלילה בהכנת פרויקטים, שיעורי בית, תגבורים, שיעורי אלוהים יודע מה...כשתרגישו יאוש מר, תסתכלו עלינו, אחיכם הבוגרים, עברנו בשלום ואנחנו אפילו מחייכים". ובפניה למבוגרים: "לכל צוות המורים, ההנהלה, המחנכים האהובים, אנשי המעטפת שמניעים את המקום הזה – אנחנו רוצים להודות לכם על העבודה הנפלאה שלכם, על היחס החם והאדיב ועל כך שאתם תמיד כאן (...)"

יהודה עמיחי/ שיר 10 - ספר לימוד החשבון

אני זוכר שאלה בספר לימוד החשבון,
 על רכבת שיוצאת ממקום אחד ורכבת אחרת
 שיוצאת ממקום אחר. מתי יפגשו?
 ואף אחד לא שאל מה יקרה כאשר יפגשו,
 אם יעצרו או יעברו אחת על פני השנייה ואולי יתנגשו.
 ולא היתה שאלה על איש שיוצא ממקום אחד
 ואשה שיוצאת ממקום אחר. מתי יפגשו?
 והאם בכלל יפגשו ולכמה זמן יפגשו?
 ובדבר ספר לימוד החשבון. עכשו הגעתי
 אל העמודים האחרונים שבהם רשימת הפתרונות.
 ואז היה אסור להסתכל בהם ולהשתמש בהם.
 עכשו מתר. עכשו אני בודק
 כמה צדקתי וכמה טעיתי
 ויודע מה עשיתי נכון ומה לא עשיתי. אמן.

חוזר הקבוצ

בערב שבת שעברה ציינו בקבוצ גבים את שבעים שנותיו. בדקותיים שהוקדשו לברכת ראש המועצה, בטרם המסכת המושקעת, אמרתי למתכנסים הרבים כי עם תום הקונגרס הציוני הראשון בבאזל, כתב הרצל ביומנו: "אם אסכם את הקונגרס במלה אחת (...), הרי הייתה זו: "בבאזל יסדתי את מדינת היהודים" (...). היום, אילו אמרתי זאת בקול רם, כי אז היתה התשובה צחוק כללי. אולי כעבור חמש שנים, בטח לאחר חמישים שנה, יראה כל אחד את אמיתות האימרה הזו." וכאן בא הפאנץ': "הקונגרס נפתח ב 29 לאוגוסט 1897. חלפו להן חמישים שנים תמימות ושום דרמה לא התרחשה. והנה, יממה לפני שנבואתו של הרצל התפוגגה, אירע

הנס אליו ייחלו ציוני כל העולם במשך יובל שנים: ב 28 לחודש אוגוסט, שנת 1947, הוקם קבוץ גבים."

הוא יזם בשדות

"מעברים נגב צפוני", שהקמנו כחלוץ מרכזי התעסוקה במרחב הכפרי, מובילים את קהילת ההייטק-TechNegev ובמקביל את פורום החקלאות האזורי. עד היום, האיחוד בין השניים היה בגדר פנטזיה. כותבת אלה רסקין (מעברים): "עכשיו זה מתחיל לקרות! צעד ראשון, מופלא ומרגש! קורס ייחודי לחקלאים: "יזמות וחדשנות בחקלאות" - מעברים נגב צפוני, בשיתוף מכללת ספיר, מזמינים אותך לרכוש כלים וידע בתחום היזמות והחדשנות החקלאית - הקמה, ניהול והפעלת מיזם חקלאי, תוך התייחסות לעבודה חקלאית בטכנולוגיות חדשניות ומגמות עדכניות."

ומפרט דודו שלמה (מנהל המרכז ללימודי חוץ בספיר): "כחלק מפיתוח ה Ecosystem האזורי והרצון לייצר צמיחה בעוטף עזה, חברה עמותת SouthUp לקרן "המשתלה" (של התנועה הקבוצית. א.ש.) ויחד הן הקימו תוכנית האצה ליזמים (...)."
פרטים והרשמה - אלה, 054-5684196, m.kehilas@sng.org.il.

מעבר למכשול

בסיוע מפקדת התיאום והקישור לעזה, צללתי השבוע לעולם המדכדך של התשתיות ברצועה. קצת נתונים:

חשמל - בישראל משתמשים בכ 15,000 מגה וואט. ברצועה, בה חיים כרבע ממספר תושבי ישראל, צורכים היום 130 מגה וואט... זה אומר שתושבי הרצועה נאלצים להסתפק היום, באופן יחסי, בפחות מ 5 (חמישה) אחוזים מהחשמל שאנחנו צורכים. המשמעות - רוב היממה אין חשמל לבתי התושבים. בכדי לחיות באופן סביר, הרצועה זקוקה, עבור בתי התושבים ומוסדות הציבור, ל 500 מגה וואט.

מים - באופן שיגרת, אספקת המים היא אחת ליומיים. המצב כיום הוא של אספקה כל 4-5 ימים (!). המים לשתייה הינם בעלי ריכוז מלחים גבוה מאד ביחס למה שמקובל בישראל. ביוב - 104 אלף קובים של ביוב מוזרמים, מדי יום, לים התיכון (חלקם כלל לא מטופלים, רובם מטופלים חלקית מאד). ליבשה מוזרמים כ 26 אלף קוב, רובם מטופלים חלקית בלבד. כעשרה אחוזים מהזיהום היבשתי מגיע אלינו, דרך נחל חנון.

החרפה הזו אינה אסון טבע, היא נגרמת על ידי בני אדם - ערבים, יהודים ושאר העולם. חלקם חסרי מוטיבציה, חלקם מנוכרים. חלקם רעים. הבזיון הזה על סף בתינו הוא קודם כל לא מוסרי; חוץ מזה, הוא מהווה סכנה למפעל חיינו. הרצל, תגיד להם!

ארץ מצוינת

היום ארחנו בפאבלמנט את האלוף בדימוס, שייקה גביש, מפקד פיקוד הדרום במלחמת ששת הימים, שלווה על ידי זאביק לכיש, מנכ"ל בית הפלמ"ח. לא כל יום מזדמן אלינו מי שכבר ביוני 1946, שימש כמפקד כח בפיצוץ הגשר על נחל עזה (הבשור) ונסוג במסע של 40 קילומטר לדורות ורוחמה. בטרם שיחה עם חברינו, הפגשתי את האיש בהיר העיניים, ההשקפה וההבעה, שחגג כבר את יומולדתו ה 92, עם מפקד בגזרה, שהציג לו את פרוייקט המכשול על קו הגבול. בהמשך סיירנו בקרית החינוך שהחלה כבר את מנוחת השבת שלה. הדברים המרתקים שיש לאיש לספר, ניתנים להרחבה בספרו "סדין אדום", שיצא אשתקד. שאלתי אותו בסיום המפגש מה הפרספקטיבה שלו לעתיד. הוא החל בקינה על השחיתות בצמרות אבל די מהר עבר לתיאור פניה היפים של ישראל: מול האיומים הבטחוניים, בונים מכשול אדיר. מול האתגרים החברתיים ראיתי היום את המכללה ובתי הספר שלכם. נסעתי לצפון ברכבת והיה נהדר, האבטלה אצלנו נמוכה. יש לנו ארץ מצוינת.

משתחווים ובוכים

אמש, במפגש חברים לציון מלאת 60 לעוד אחד מחברינו, הוקדש הערב לשירה העברית. אחד מהשירים ששרנו בדבקות היה "[מסביב למדורה](#)" (אלתרמן, רוזנבלום). מילות השיר נכתבו באביב 1948, לקראת יום השנה השביעי להקמת הפלמ"ח. בין המציינים את חגו של הפלמ"ח, ימים לפני הקמת המדינה, היה קצין צעיר מהגדוד הראשון של פלוגות המחץ העבריות, שענה לשם ישעיהו (שייקה) גביש.

בין חגיו הגדולים של הדור,
אין יפה מחגכם הצנוע.
למולכם, האומה על סיפו של הדרור,
משתחוה ובוכה. הבינה.

אני במילואים. ניפגש כאן בערב ראש השנה

שבת שלום, אלון